

Ét er teori - noget helt andet er praksis

Dressurens mål er at gøre hestens gangarter bedre og smukkere, men i virkeligheden forholder det sig i mange tilfælde helt anderledes

Tekst og foto: Jytte Lemkow

Hvor tit har man ikke hørt, at et af dressurens mål er at gøre hestens gangarter både bedre og smukkere. Det skal ske gennem systematisk gymnastisering hvor muskler, led og sener bliver styrket, så hesten ikke kun kan tåle at få en rytter på ryggen, men også at den med denne naturlige last genfinder sin egen balance og i bedste fald, udbygger den. Dermed skulle der være dannet grundlag for en større og en flottere bevægelse. At dette års europapa-

Med sine kun 5 år og stadig med sine ungdommelige gangarter intakte viser Sanne Henningsens Capuccino et tydeligt svævningsmoment i galop!

mesterskab i dressur blev afholdt samtidigt med verdensmesterskabet for henholdsvis fem- og seksårsheste, gav en enestående mulighed for at pendle mellem de unge håbefulde talenter, og dem der var nået til vejs ende. Man kunne så samtidig gøre sig nogle tanker om dette dressurens mål, og om virkeligheden nu også stod mål med teorien.

Når man sad og så på alle disse dejlige ungheste, for derefter at gå over for at se på »de store«, så måtte man med beklagelse konstatere, at det kunne den ikke. I virkeligheden forholdt det sig nemlig stik modsat. Det er ikke nogen ny konstatering, men den blev meget anskueliggjort netop ved denne lejlighed.

Takt og rummelighed

De heste som er født med en rigtig stor trav, og det er der især rigtig mange tyske heste der er, de beholder den som regel, især når det er fri trav vi taler om. Når så denne store naturtrav skal samles, så kræver det både stor og meget kompetent rytterindvirkning for at bevare rummeligheden og omdanne den fremadsgående energi til bæring. De færreste heste kan klare denne forvandling på egen hånd. Men alt andet lige, traven er den nemmeste gangart at bevare, og den som rytterne har sværest ved at ødelægge!

De store krav som unghestedommerne helt klart stillede til en springende, taktfast og rummelig galop med en tydelig op ad bakke tendens, er det utroligt svært at bevare, når den gangart som Vorherre har tiltænkt skal foregå i det højeste tempo, pludselig skal sættes ned, eller samles som det hedder. Både takt, rummelighed og smidighed går tabt hos mange dressurheste i takt med at kravene skærpes, og det bliver så godt som bedømmelsesmæssigt ikke straffet. Årsagen skal findes i den kendsger-

ning, at bortset fra en enkelt galopøgning, hænger der f.eks. i et Grand Prix-program altid en øvelse sammen med galoppen, som har prioritet. Her tænkes f.eks. på galoptraversader som i virkeligheden er den mest afslørende øvelse overhovedet med hensyn til om galoppen er smidig og bevarer sin rummelighed og klare tretakt. I de fleste tilfælde er dommerne tilfredse, hvis hesten bare er korrekt stillet og bøjet, og om øvelsen udføres til og fra det bogstav den skal. Er der tale om zig-zag traversader, kommer der yderligere de krav ind, om der vises det forlangte antal galop spring, og om de changementer, som er indlagt hver gang der skal skiftes retning, nu også er rene.

Galop

Om galopchangementer f.eks. er store og rummelige hænger naturligvis sammen med selve galoppens kvalitet. En usmidig, stampende galop giver ikke store smidige changementer, men også her "overdøves" en dårlig grundgalop af changementernes renhed, om de er lige, om der er det korrekte antal og det korrekte antal galop spring imellem dem. Selv den bedste galop kommer til kort i en changementserie øvelse, hvis der er fejl i changementerne.

Når det gælder galoppirouetter, er galop før og efter også af stor betydning, men ikke så meget om den er rummelig og taktfast, men om den er samlet og om hesten er i ekstrem god balance. Hvis ikke det er tilfældet kan pirouetten sjældent blive god, og det er den der tæller og tilmed dobbelt. Der er oven i købet den paradokse tendens, at heste med en kort og ikke særlig taktfast galop har nemmere ved at lave pirouetter end den med den store grundgalop!

Skridt

Med hensyn til skridten så ved de fleste, at den meget nemt kan lide under intens dressurarbejde hvis ikke rytteren er meget påpasselig. Den tolerance dommerne hos

Maria Borghs Basic fra Sverige viser en skridt med meget tydelig velmarkeret firetakt.

Ulla Salzgeber og Rusty er for tiden verdens bedste dressurpar. De er også et super eksempel på harmoni, smidighed, elegance, dynamik og stor øvelseskvalitet. Især traven er forbilledlig, men skridten og piaffen er ikke deres stærke side.

Det gør denne hest derimod ikke. Ganske vist er det en samlet skridt, men derfor behøver den jo ikke at være stærk pasagtig!

de "store" heste viser, når det gælder en dårlig skridttakt, var der også en tydelig tendens til hos dommerne for de unge heste. En stor afslappet og jordvindende skridt var selvfølgelig meget populær. At nogle så samtidig viste farlige tendenser til ikke at være og helt sikkert ikke at ville blive uden velmarkeret firetakt, var unghestedommerne temmelig tolerante overfor. Næsten i samme omfang som man ser en stor imponerende trav hos de tyske heste, ser man skridt som ikke er med klar velmarkeret firetakt. Meget tyder også på, at man i udvælgelsen af de bedste dyr, ikke lægger så meget vægt på skridttakten. I forbindelse med europamesterskabet i Verden, var der lørdag aften en gallaaften med en masse både flotte og interessante

indslag. Bl.a. sås flere unge heste som var tidligere championatsvindere, og som nu var godt på vej til at gå svær dressur. Blandt dem var der én, der bortset fra at være billedskøn, havde den mest fantastiske trav og en dejlig galop, men den blev også vist frem i et endog meget friskt tempo. Skridten derimod var usædvanlig dårlig. Den var ikke kun pas, den var helt forfærdelig stiv, ja næsten invaliderende dårlig, og hvordan kan en sådan hest berømmes til skyerne og indsættes massivt i avlen?

Klassisk dressur på vej til at uddø?

Unghestedommernes tydelige krav om en svingende ryg, og at energien skal udgå fra hestens bagpart hvilket jo er det bærende element i smidige, rummelige og taktmæssige gangarter, ser man desværre heller ikke bevaret hos alle heste i den svære dressur, og igen er det svært pointmæssigt at fornemme at manglen på disse vigtige ting spiller den store rolle.

Jeg gik fra unghestene med den fornemmelse: »Hvor bliver alle disse dejlige heste af, og hvad sker der med deres pragtfulde gangarter?« Disse unge heste er så lovende og alle de krav der blev stillet til dem var i nøje overensstemmelse med den klassiske dressur. Kun i alt for få tilfælde genfinder man disse kvaliteter hos Grand Prixhestene, og når man gør det, synes de ikke at blive honoreret højt nok. Det er øvelserne der tager overhånd. Det er talent for piaffe, passage og dertil hørende overgange, som er alfa og omega. Det er det, der vækker menigmands begejstring, der

også pointmæssigt tæller mest. De kvaliteter som er sværere at definere, så som rentaktede gangarter, svingende rygge, ægte samling bagfra og lethed og blødhed fortil, vækker ikke massernes begejstring. De er for eksperterne og selv om tilhængerne af den klassiske dressur måske er en uddøende race, så lad os håbe at den smidige, graciøse, afslappede hest med de tre rene gangarter og som samtidig er øvelsesstærk, stadig vil være den der står forrest, når der deles medaljer og sløjfer ud!

Rie Møller og Toftekærs Spejder er her "fanget" i to meget fine momenter hvor hesten er afslappet og velplaceret, såvel i trav som i galop.

Peace of Mind

- – et naturprodukt til konkurrence- og væddeløbsheste med temperamentsproblemer og stress.
- Peace of Mind er garanteret dopingfrit.
- Meget effektivt til konkurrence, urolige heste i stalden og ved tilridning af ungheste.
- Peace of Mind kan også gives sammen med Wolle's HorsePower, der virker som katalysator.

Prøv også
HorsePower · HoofPower
VeinPower · WalkPower
SkinPower · AirPower

Wolle's NatureSystem
Kattinge · DK-4000 Roskilde